

skal indrømme, at naar man fremkommer med et Forslag saa sent paa Samlingen, er Sandsynligheden for dets Vedtagelse jo ikke saa stor. Men dette Forslag er jo, saa vidt jeg kan se, stillet af Medlemmer af alle Partier, og derfor tror jeg ogsaa, at man godt kan lade det passere uden Udvalgsbehandling. Men selv om Folketinget skulde nære Betæneligheder ved det og mene, at det trænger til nærmere Overvejelse, mener jeg dog, at det er heldigt, at Sagen er bleven rejst. Det er et Spørgsmaal, der ikke kan afvises, det trænger sig mere og mere paa. De Forhold, hvorunder Patienter udskrives fra Hospitalet, fordi de ikke kunne komme sig, og henvises til at gaa hjemme uden nogen væsentlig Behandling, kan en civiliseret Stat i Virkeligheden ikke opretholde i Længden. Jeg tror derfor, at man vil komme til at vedtage dette Forslag i Hovedtrækkene, som det her foreligger, og sker det ikke i denne Samling, er det mit sikre Haab, at det vil ske i den kommende.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan slutte mig til de i dette Lovforslag nedlagte Principper. Hvis det ikke skulde lykkes at faa det gennemført i denne Samling, vil Tiden i Sommerens Løb blive benyttet af Ministeriet til nærmere at undersøge, hvad dette Forslag faktisk betyder for Statskassen. Forslaget er af mig sendt til Sundhedsstyrelsen for at indhente Erklæring fra den, men dens Svar foreligger endnu ikke. Imidlertid kan jeg anbefale Forslaget til Fremme.

Lange: Naturligvis kan jeg kun beklage, at dette Lovforslag er kommet frem saa sent paa Samlingen, men enhver skylder de Mænd en Tak, som have forelagt det, og Forslagsstillerne kunde sikkert have faaet mange flere Medforslagsstillere, hvis de havde ønsket at faa flere end dem, de have i Forvejen. Lovforslaget omhandler et Omraade, hvor man absolut er forpligtet til at yde Støtte, thi ethvert Menneske, der selv har været syg eller har set Sygdom paa nært Hold og følt, hvilken Ulykke det er for ubemidlede kronisk syge at ligge og døje, hvad de maa døje, uden at have tilstrækkelige Eksistensmidler, maa faa Øjet op for, at dette er et Omraade, hvor man først og fremmest bør hjælpe.

Jeg skal, idet jeg med disse Ord anbefaler Lovforslaget paa det allervermeste, henstille til de ærede Medlemmer fra Vordingborg (Carl Hansen) og Københavns 8de Valgkreds (Schack) at fratage Ønsket

om, at Forslaget kommer i Udvalg, idet jeg tror, at dette vil være at lægge dets Gennemførelse i Aar Sten i Vejen. De Herrer, der have enkelte Betæneligheder ved Lovforslaget, ville jo til anden Behandling kunne fremsætte de Ændringsforslag, de ønske, saaledes at der bliver Mulighed for, hvis der er nogen Udsigt dertil, at gennemføre Lovforslaget allerede i Aar.

Ordføreren for Forslagsstillerne (V. H. O. Madsen): Jeg vil gerne bringe en Tak for de Udtalelser, der ere fremførte fra de forskellige Sider, og som tyde paa, at der er Sympati for den Tanke, der ligger til Grund for Forslaget.

Det ærede Medlem for Vordingborg (Carl Hansen) mente, at Lovens Tanke nærmest kunde realiseres ved en Ændring i Sygekasseloven. Dette tror jeg nu ikke vil være praktisk, thi denne Lov er baseret paa, at Sygekassemedlemmerne ere Personer, der ikke lide af kroniske eller uheldbrekelige Sygdomme, som væsentlig indskrænke deres Arbejdsevne. Dette staar udtrykkelig i Sygekasseloven, og der staar endvidere, at har et Medlem i Løbet af 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar nydt Sygekassehjælp i ialt 60 Uger, ophører dets Ret til at faa yderligere Hjælp af Kassen, medmindre der gælder særlige Bestemmelser derfor. Jeg synes, at dette er ganske naturligt, da Sygekasserne ere et Udtryk for den Hjælp til Selvhjælp, som vi paa saa mange andre Omraader anse for vigtig. Men af de Stakler, vi her tænke paa, vil i hvert Fald et stort Antal paa Forhaand være afskaarne fra overhovedet at komme ind i Sygekasserne, og en Del af dem vil ved i lang Tid at have ligget paa Hospitalet have opbrugt den Hjælp, som de ved deres tidligere Bidrag til Sygekasserne havde erhvervet sig Krav paa. Derimod forekommer det mig, at man i det foreliggende Tilfælde langt snarere kan finde et Analogon i Alderdomsunderstøttelsen, idet der her er Tale om et uafvendeligt Onde, der paaføres Medborgere, hvorfor det er naturligt, at man søger at komme dem til Hjælp, uden at Hjælpen opfattes som Fattighjælp.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Schack) ønskede, at Udtrykket „arbejdsdygtige“ skulde ændres til „arbejdsudygtige“. Dette skal jeg saa overmaade gerne gaa med til; uagtet jeg ikke er enig med det ærede Medlem, forandrer jeg øjeblikkelig min Opfattelse, naar jeg kan faa hans Stemme. Og for